

Biuletyn Podatkowy

Szanowni Państwo,

Po wakacjach, czas powrócić do bieżących zagadnień podatkowych. Dlatego też, tym razem podejmujemy następujące kwestie :

- Niekonstytucyjny przepis art. 20 ust. 3 ustawy o PDOF nadal obowiązuje
- Limit kosztów podatkowych dla twórców
- Zasady opodatkowania przychodów z abonamentu medycznego
- Amortyzacja środków trwałych zakupionych dla tworzonych nowych stanowisk pracy
- Różnice kursowe tylko wtedy gdy faktura i zapłata wyrażone są w innej niż PLN walucie
- Koszty podatkowe związane z programem społecznej odpowiedzialności biznesu
- Zakup towaru w Szwajcarii odprawionego celnie w Niemczech
- Moment zadeklarowania dla potrzeb VAT usług licencji
- Nowe przepisy w sprawie kas fiskalnych już od stycznia 2015 roku

Mamy nadzieję, że zaprezentowane informacje, stanowiska organów podatkowych okażą się dla Państwa pomocne, a być może przyczynią się do lepszego podatkowego rozliczenia transakcji. Pozostajemy do Państwa dyspozycji w razie potrzeby szerszego omówienia zasygnalizowanych zagadnień.

*W imieniu Spółki MBSP
Magdalena Bednarek– Sieradzka*

A: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH (PDOF)

NIEUJAWNIONE PRZYCHODY— PRZEPISY NIEKONSTYTUCYJNE ALE OBOWIĄZUJĄ

Przepis art. 20 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stanowi, że wysokość przychodów niezajmujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych ustala się na podstawie poniesionych przez podatnika w roku opodatkowym wydatków i wartości zgromadzonego w tym roku mienia, jeżeli wydatki te i wartości nie znajdują pokrycia w mieniu zgromadzonym przed poniesieniem tych wydatków lub zgromadzeniem mienia, pochodzącym z przychodów uprzednio opodatkowanych lub wolnych od opodatkowania Trybunał Konstytucyjny orzekł, że przepis ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych dotyczący podatku od dochodów nieujawnionych jest niezgodny z konstytucją, jednakże odroczył utratę jego mocy obowiązującej o osiemnaście miesięcy. Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że odroczenie terminu utraty mocy obowiązującej zakwestionowanego przepisu ma ten skutek, że w okresie osiemnastu miesięcy od ogłoszenia wyroku Trybunału w Dzienniku Ustaw przepis ten (o ile wcześniej nie zostanie uchylony bądź zmieniony przez ustawodawcę), mimo że obalone zostało w stosunku do niego domniemanie konstytucyjności, powinien być przestrzegany i stosowany przez wszystkich adresatów, w tym przez sądy. Przepis ten pozostaje bowiem nadal elementem systemu prawa. Organy administracyjne i sądy, interpretując oraz stosując art. 20 ust. 3 u.p.d.o.f., powinny jednak kierować się wskazówkami dotyczącymi tego przepisu wynikającymi z wyroku o sygn. SK 18/09 oraz z wyroku w niniejszej sprawie i nadawać im znaczenie zgodne z konstytucją.

LIMIT KOSZTÓW PODATKOWYCH DLA TWÓRCY

W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 lipca 2014 roku III SA/Wa 78/14 uznano, że po przekroczeniu limitu przewidzianego dla 50-proc. kosztów uzyskania przychodu twórca nie ma prawa do kosztów w wysokości 20-proc. Tak jak informowaliśmy we wcześniejszych naszych komentarzach od 1-ego stycznia 2013 roku, koszty z tytułu

Po przekroczeniu limitu przewidzianego dla 50-proc. kosztów uzyskania przychodu twórca nie ma prawa do kosztów w wysokości 20-proc.

korzystania z praw autorskich wynoszą co prawda 50% uzyskanego przychodu, przy czym jednak łączne koszty uzyskania przychodów, o których mowa powyżej nie mogą przekroczyć 1/2 kwoty stanowiącej górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej. Po wprowadzeniu tego nowego przepisu, pojawiały się wielokrotnie komentarze, że po przekroczeniu wskazanego powyżej limitu, można stosować koszty takie jak przy zleceniu. Powołane lipcowe orzeczenia jednoznacznie temu się sprzeciwia wskazując, że po przekroczeniu limitu 1/2 kwoty stanowiącej górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej, w rozliczeniach podatkowych nie będą już brane pod uwagę żadne dodatkowe koszty.

ABONAMENTY MEDYCZNE

W lipcu 2014 roku, Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji IPPB4/415-391/14-2/MS1 odniósł się do kwestii abonamentu medycznego. Pozwalamy sobie przytoczyć fragment stanowiska organu podatkowego: „ (...) o powstaniu przychodu ze stosunku pracy nie przesądza fakt skorzystania przez pracownika z konkretnej usługi medycznej, lecz samo otrzymanie przez pracownika abonamentu medycznego (o określonej wartości pieniężnej). Objęcie pracownika nieobowiązkową opieką medyczną stanowi nieodpłatne świadczenie, którego wartość ustala się według cen jego zakupu. Ryczałtowy sposób opłacania przez pracodawcę kosztów

związanych z otoczeniem pracowników i członków ich rodzin nieobowiązkową opieką medyczną w ramach pakietu rodzinnego, nie stanowi przeszkody w ustaleniu wartości świadczenia przypadającego na każdego uprawnionego pracownika. (...) Wnioskodawca zawarł z podmiotem świadczącym usługi medyczne umowę o świadczenie usług medycznych dla swoich pracowników. Umowa przewiduje świadczenia usług z zakresu medycyny pracy; świadczenia obejmujące profilaktyczną opiekę zdrowotną niezbędną z uwagi na warunki pracy; specjalistyczne usługi medyczne indywidualne dla pracownika; pakiet usług

Gdy pracodawca ponosi koszty abonamentu za świadczenia medyczne z medycyny pracy i profilaktyki niezbędnej ze względu na warunki pracy i profil działalności, ponoszone koszty przez pracodawcę nie stanowią podstawy do naliczania podatku dochodowego pracowników.

medycznych dla rodziny pracownika, w zamian za ustalony abonament pieniężny. Abonament medyczny ma charakter opłaty miesięcznej ryczałtowej bez względu na ilość wykorzystanych przez pracowników usług medycznych. (...) koszty usług medycznych takich jak: medycyna pracy, profilaktyczna opieka zdrowotna niezbędna z uwagi na warunki pracy i profil działalności oraz indywidualne świadczenia dla pracownika będzie ponosił pracodawca, natomiast koszt usług medycznych obejmujących pakiet usług medycznych dla rodziny pracownika będą ponosili pracownicy. Należy wyjaśnić, że opłacanie przez pracodawcę kosztów obowiązkowej opieki z zakresu medycyny pracy nie powoduje u pracowników powstania przychodu w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, zgodnie bowiem z art. 229 § 6 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeksu pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.), wstępne, okresowe i kontrolne badania lekarskie są przeprowadzane na koszt pracodawcy. Ponadto gdy pracodawca ponosi inne koszty profilaktycznej opieki zdrowotnej pracowników, niezbędnej z uwagi na warunki pracy, wartość tego rodzaju świadczeń, otrzymanych przez pracownika od pracodawcy, również nie stanowi jego przychodu w rozumieniu przepisów ustawy. Natomiast pozostałe koszty opieki medycznej, inne niż wyżej wymienione, ponoszone przez pracodawcę na rzecz pracowników, stanowią przychód ze stosunku pracy pracownika. Biorąc pod uwagę powyższe unormowania prawne należy stwierdzić, że w sytuacji gdy pracodawca ponosi koszty abonamentu za świadczenia medyczne z medycyny pracy i profilaktyki niezbędnej ze względu na warunki pracy i profil działalności, ponoszone koszty przez pracodawcę nie stanowią podstawy do naliczania podatku dochodowego pracowników.”

B: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH (PDOP)

AMORTYZACJA ŚRODKÓW TRWAŁYCH ZAKUPIONYCH DLA TWORZENIA NOWYCH MIEJSC PRACY

Odpisy amortyzacyjne od środków trwałych dokonywane są począwszy od miesiąca następującego po miesiącu przyjęcia ich do używania. Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacji IBPBI/2/423-413/14/PCz lipca 2014 roku zwrócił uwagę, że jeśli zakup środków trwałych związany był z tworzeniem nowych miejsc pracy, to podatkowe odpisy amortyzacyjne mogą pojawić się dopiero wraz z zatrudnieniem tych nowych pracowników. Stan faktyczny analizowany przez

Dopiero od dnia zatrudnienia pracowników, którzy będą wykorzystywać środki trwałe i wartości niematerialne i prawne, Spółka będzie mogła wliczać do kosztów uzyskania przychodów naliczone odpisy amortyzacyjne od nich.

organ podatkowy był następujący: Spółka we wrześniu 2013 r. zakupiła środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne: serwery, komputery, skanery oraz sieciowe licencje do wykonywania branżowych projektów. Od 1 stycznia 2014 r. zatrudniła nowych pracowników - projektantów (umowa o pracę), którzy korzystają wymiennie z ww. sprzętu i różnego dostępnego sieciowego oprogramowania w celu wykonania wielobranżowej dokumentacji projektowej. Każdy zakupiony (wartość powyżej 3.500,00 zł) środek trwały i wartość niematerialna i prawna (licencje sieciowe - oprogramowanie) zostały przyjęte do ewidencji środków trwałych na podstawie faktury VAT, protokołu zdawczo - odbiorczego i dokumentu OT po dostarczeniu ich do Spółki. Wszystkie faktury za dostarczone środki trwałe i WNIP zostały w całości zapłacone.

Do czasu przyjęcia pracowników, informatyk Spółki skonfigurował komputery i oprogramowanie w celu przygotowania ich do pracy projektowej. Podatnik zadał więc pytanie czy wyliczona amortyzacja (koszt pośredni) zgodnie z obowiązującymi stawkami amortyzacyjnymi metodą liniową do czasu przyjęcia nowych pracowników lub wystawienia faktury jest kosztem uzyskania przychodu. Organ podatkowy udzielił odpowiedzi negatywnej, wskazując „(...) zakupione środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne w momencie wprowadzenia ich do ewidencji nie spełniały określonej w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych definicji środka trwałego oraz wartości niematerialnej i prawnej, gdyż nie były kompletne i datne do używania, bowiem jak wskazał Wnioskodawca do 1 stycznia 2014 r. (tj. do dnia zatrudnienia pracowników/projektantów) komputery i oprogramowanie skonfigurowane były w celu przygotowania ich do pracy projektowej, a więc przygotowywane były do pracy. Podsumowując, Wnioskodawca nie mógł zaliczać odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (opisanych w stanie faktycznym) do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16a ust. 1 i art. 16b ust. 1 w związku z art. 15 ust. 1 i ust. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, za okres poprzedzający faktyczne ich wykorzystywanie w działalności gospodarczej. Dopiero od dnia zatrudnienia przez Wnioskodawcę pracowników (projektantów), którzy będą wykorzystywać ww. środki trwałe i wartości niematerialne i prawne tj. po zakończeniu konfiguracji, Spółka będzie mogła wliczać do kosztów uzyskania przychodów naliczone odpisy amortyzacyjne

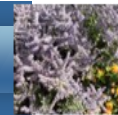
WPLATA W EURO NIE ZAWSZE RODZI RÓŻNICE KURSOWE

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w orzeczeniu z dnia 4 grudnia 2013 roku (II FSK 109/12) raz jeszcze wskazał, że różnice kursowe w ujęciu podatkowym powstają wówczas, gdy rozliczenia między stronami transakcji następują w pieniądzu lub w wartościach pieniężnych. Dla wystąpienia różnic kursowych w podanym znaczeniu musi istnieć zobowiązanie do zapłaty wyrażone w walucie obcej. To dla przeliczenia tego rodzaju kosztów uzyskania przychodów stosowana jest reguła wyrażona w art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. zdanie drugie nakazująca przeliczenia tego rodzaju kosztów w dacie ich poniesienia na złote według kursów średnich ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski. Ponadto, aby powstały tego rodzaju różnice kursowe uwzględniane jako koszt podatkowy muszą istnieć różne kursy walut obcych między dniem ich zarachowania i dniem zapłaty. Oznacza to, że jeśli przychód/koszt był wyrażony w treści faktury w złotych polskich, a zapłała jedynie nastąpiła w innej niż polska walucie, to w takim przypadku nie może być mowy o podatkowych różnicach kursowych. Jak wskazał NSA „(...) skoro zobowiązania spółki dla jej dostawców krajowych wyrażone zostały w walucie krajowej. Zatem ich zarachowanie jako kosztów podatkowych, zgodnie z treścią art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. powinno nastąpić w tej walucie. Oznaczało to, że nie było w ogóle podstaw aby rozważania zastosowania przy przeliczeniu tak określonych kosztów na złote. Nie zostały bowiem one wyrażone w walucie obcej. Oceny tej nie mogło zmieniać to, że na skutek dodatkowych porozumień spółka nie dokonywała płatności dla swoich dostawców, a bezpośrednio na rzecz ich kontrahentów. W takiej sytuacji decydowała się na ponoszenie za nich częściowego ryzyka kursowego. Istnienie tego rodzaju porozumień pomiędzy stronami kontraktów niezależnie od ich treści nie mogło zmieniać obowiązujących reguł w zakresie rozliczenia kosztów podatkowych ukształtowanych w ustawie podatkowej.”

KOSZTY ZWIĄZANE Z PROGRAMEM CSR

W interpretacji z dnia 31 lipca 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (ILPB3/423-200/14-2/PR) potwierdził możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów spółki kapitałowej wydatków poniesionych na wdrożenie procesu CSR. Programy z zakresu CSR, to programy tzw. społecznej odpowiedzialności biznesu, która przejawia się budowaniem pozytywnych i trwałych relacji zarówno z partnerami społecznymi, jak i biznesowymi. CSR, gwarantuje lojalność klienta, podnosi wiarygodność firmy w oczach jej współpracowników, partnerów handlowych, jak i władz i społeczności lokalnych. Celem realizacji powyższych obszarów przedsiębiorstwo nabywa od podmiotów zewnętrznych towary i usługi służące realizacji procesu CSR. Organ podatkowy potwierdził, że koszty realizowane w ten sposób stanowią mogą koszty podatkowe. Ponadto potwierdził stanowisko podatnika, że tego rodzaju koszty wiążą się z ogólnym funkcjonowaniem podatnika i dlatego winny zostać rozpoznane jako koszty uzyskania przychodów inne niż bezpośrednio związane z przychodem, które zgodnie z art. 15 ust. 4d ww. ustawy, a więc, że są potrącalne są w dacie ich poniesienia. Z kolei w myśl art. 15 ust. 4e wspomnianej ustawy, koszty te uznaje się za poniesione w dniu ujęcia ich w księgach rachunkowych na podstawie otrzymanej faktury.

CSR, to programy tzw. społecznej odpowiedzialności biznesu.

C: PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG (VAT)

ZAKUP SAMOCHODU W SZWAJCARII A WNT

W interpretacji z dnia 4 czerwca 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (ITPP3/443-111/14/MD) odniósł się do kwestii rozpoznania wewnątrzspółnotowego nabycia towarów. W analizowanym przypadku Spółka jako prowadząca działalność gospodarczą na terytorium Polski, zarejestrowana jako czynny podatnik podatku VAT w styczniu 2014 roku nabyła w Szwajcarii - dla celów prowadzonej działalności gospodarczej w Polsce - używany samochód osobowy. W tym też dniu Spółka odebrała pojazd i stała się jego właścicielem. Oprócz należności za samochód, szwajcarski sprzedawca nie pobierał innych opłat. W przeprowadzonej transakcji w żadnym zakresie nie brały udziału osoby trzecie. Samochód został przetransportowany (na lawecie) do Niemiec, gdzie została dokonana odprawa celna. Do celnej procedury przywozu samochód zgłosiła Spółka i w zgłoszeniu celnym widnieje jako importer. Spółka opłaciła koszty transportu (w tym fakturę za wynajem lawety). W deklaracji VAT-7 wykazała opisane zdarzenie jako nabycie wewnątrzspółnotowe. Organ podatkowy potwierdził że przedmiotowe nabycie samochodu osobowego w Szwajcarii i przemieszczenie go do kraju skutkowało WNT uregulowanym w art. 11 ust. 1 ustawy o VAT. „(...) Skoro bowiem Spółka uprzednio zaimportowała na terytorium Niemiec samochód, który był już jej własnością, a potem dokonała jego przemieszczenia z terytorium Niemiec na terytorium kraju, to już wówczas wystąpiła pierwsza z przesłanek określonych w art. 11

Nabycie samochodu osobowego w Szwajcarii i przemieszczenie go do kraju z Niemiec skutkuje WNT uregulowanym w art. 11 ust. 1 ustawy.

ust. 1 ustawy. Drugą, równie istotną, jest fakt, że samochód – (...) ma służyć prowadzonej działalności gospodarczej. (...)”. Organ podatkowy uznał przy tym, że podstawą opodatkowania winna być jedynie cena nabycia towaru (samochodu) określona w momencie dostawy. W takim przypadku podstawa opodatkowania WNT nie powinna być powiększona o inne elementy, w tym przede wszystkim należności publicznoprawne. Innymi słowy, organ podatkowy wskazał, że w takim przypadku podstawa opodatkowania nie wzrasta o wartość cła, akcyzy.

LICENCJA— MOMENT POWSTANIA OBOWIĄZKU PODATKOWEGO

Interpretacja z dnia 3 czerwca 2014 roku autorstwa Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu (ILPP2/443-237/14-2/SJ) poświęcona została ustaleniu momentu powstania obowiązku podatkowego z tytułu umowy licencji i sublicencji, w sytuacji przekazania dokumentów umożliwiających korzystanie z licencji oraz sublicencji przed dokonaniem płatności. Organ podatkowy uznał za prawidłowe stanowisko podatnika, który twierdził, że momentem powstania obowiązku podatkowego, w związku z usługami, które nie są rozliczane okresowo i nie ustalono terminów płatności, jest moment wypełnienia swoich obowiązków wymienionych w umowie względem kontrahenta czyli, np. w przypadku licencji moment przekazania odpowiednich dokumentów umożliwiających korzystanie z przedmiotowych licencji i sublicencji. Organ wskazał: „(...)w związku z usługami udzielania licencji oraz subwencji na korzystanie z programów komputerowych, które nie są rozliczane okresowo i nie ustalono terminów płatności i bez wcześniejszej płatności z tego

tytułu - obowiązek podatkowy powstanie na zasadach ogólnych określonych w przepisie art. 19a ust. 1 ustawy, bowiem w przypadku udzielania licencji oraz subwencji wykonanie usługi nastąpi w momencie wykonania tej usługi. Jeżeli w celu skorzystania z licencji oraz sublicencji niezbędne są określone dokumenty (bez posiadania których nabywca nie jest w stanie korzystać z licencji i sublicencji), wówczas moment przekazania tych dokumentów korzystającemu z licencji i sublicencji należy uznać za moment wykonania usługi. Tym samym obowiązek podatkowy zgodnie z art. 19a ust. 1 ustawy powstanie w momencie przekazania odpowiednich dokumentów umożliwiających korzystanie z licencji oraz subwencji. Natomiast w sytuacji, gdy przed przekazaniem dokumentów niezbędnych do korzystania z licencji oraz subwencji, kontrahent dokona zapłaty całej kwoty odpłatności za udzielenie licencji oraz subwencji - wówczas obowiązek podatkowy powstanie zgodnie z art. 19a ust. 8 ustawy, tj. z chwilą otrzymania tej kwoty.”

MINISTERSTWO FINANSÓW O NOWYCH PRZEPISACH W SPRAWIE KAS FISKALNYCH

Na stronie Ministerstwa Finansów czytamy komunikat dotyczący planowanych od stycznia 2015 roku nowych przepisów w sprawie kas fiskalnych. W komunikacie czytamy: „Ministerstwo Finansów proponuje objąć obowiązkiem stosowania kas, bez względu na osiągnięte obroty, podatników świadczących usługi: prawnicze, lekarskie, dentystyczne, fryzjerskie, kosmetyczne, kosmologiczne, gastronomiczne oraz napraw pojazdów samochodowych. Przedsiębiorcy świadczący te usługi dołączą zatem do przedsiębiorców, którzy już teraz stosują kasy rejestrujące bez względu na obroty, takich jak taksówkarze czy podmioty świadczące przewozy pasażerskie w komunikacji samochodowej. Proponowane zmiany służą ochronie konsumentów, którym brak dokumentu nabycia określonych usług utrudnia, a czasem wręcz uniemożliwia, dochodzenie swoich praw.(...) Zakłada się, że nowe rozporządzenie będzie obowiązywać przez 2 lata (2015-2016). Kwota limitu uprawniającego do korzystania ze zwolnienia podmiotowego zostanie utrzymana na niezmiennym poziomie (tj. 20 tys. zł). Limit ten jednak nie będzie dotyczył podatników świadczących usługi: prawnicze, lekarskie, dentystyczne, fryzjerskie, kosmetyczne, kosmologiczne, gastronomiczne oraz napraw pojazdów samochodowych.

Kwota limitu uprawniającego do korzystania ze zwolnienia podmiotowego zostanie utrzymana na niezmiennym poziomie (tj. 20 tys. zł). Limit ten jednak nie będzie dotyczył podatników świadczących usługi: prawnicze, lekarskie, dentystyczne, fryzjerskie, kosmetyczne, kosmologiczne, gastronomiczne oraz napraw pojazdów samochodowych.

„wchodzić” w kasy stopniowo, to znaczy po 2-3 miesiącach od rozpoczęcia działalności. Takie rozwiązanie znacząco ułatwi prowadzenie działalności przedsiębiorcy w początkowym okresie prowadzenia biznesu i pozwoli się do tego obowiązku przygotować. Ministerstwo Finansów podkreśla, że budżet państwa, refundując istotną część kosztów zakupu kas fiskalnych w przypadku podatników rozpoczynających ewidencjonowanie za pomocą kas (90 proc. ceny zakupu każdej z kas - bez podatku, nie więcej niż 700 zł), wspiera zarówno przedsiębiorców, jak i konsumentów. Korzyści są dwustronne: podatnik prowadzi działalność w ułatwiony sposób poprzez zautomatyzowanie obliczania obrotu i kwot podatku należnego, natomiast interesy konsumenta są zabezpieczone poprzez wydanie paragonu, ułatwiając mu dochodzenie swoich praw.”

DANE DO KONTAKTU

Magdalena Bednarek-Sieradzka
Doradca podatkowy
Nr wpisu: 09760
tel. +48 (22) 830 96 00
+48 513 008 582
magdalena.bednarek-sieradzka@mbsp.pl

Informacje o spółce :

MBSP Sp. z o.o.
SPÓŁKA DORADZTWA PODATKOWEGO
e-mail: mbsp@mbsp.pl

ul. Chałubińskiego 8,
00-613 Warszawa
Kapitał zakładowy 40.000,-złotych

NIP 7010191809
REGON 141936420

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy
KRS 0000333055

Niniejszy Biuletyn ma charakter wyłącznie informacyjny i nie stanowi porady prawnej, konsultacji prawnej lub opinii prawnej, ani nie może być traktowany jako świadczenie pomocy prawnej w jakiegokolwiek formie. W szczególności autor nie doradza zachowań zgodnych, bądź niezgodnych z treścią wpisu, informując, że podjęcie lub zaniechanie działań w indywidualnej sprawie uzależnione jest od oceny stanu faktycznego oraz prawnego dotyczącego tej sprawy.